૭૮૬

શ્રીમતી મંજરી થીએટ્રીકલ કંપની ઓફ બોમ્બે.

સરકારી જાસુસ.

નાટકનાં ગાયનો.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

માલીક ગરીબહુસેન.

ઠે. હાલમાં આનંદ ભુવન થીએટર-અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧ લી. પ્રત ૧૦૦૦

સને ૧૯૨૩ સંવત ૧૯૮૦

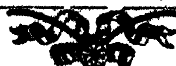
મુલ્ય ૪ આના.

અમદાવાદ.

શ્રી ગણેશ પ્રી. પ્રેસમાં ત્રીવેદી ઇશ્વરલાલ માણેકલાલે છાપ્યું.

ઠે. પાંચકુવા રોડ, ચાર રસ્તા.

ધી મંજરી થીએટ્રીકલ કંપની ઓફ બોમ્બેના

સરકારી જાસુસ.

ના ખેલમાં ગવાતાં ગાયનો.

અંક પહેલો.

કવ્વાલીયાની બંદગી ૧

પરવર દીગાર તું હય કારસાજ બે નયાજ તું
દામનકો ભરદે અપની રહેમતસે મેરી શરમ રખલે
હજાર શુક્ર તેરા હમપે દાગને રહેમત
છુપા રખ્ખા હય ખુદાઈ જલાલકો તુને
તુતો બેનીયાજ હય જગકા કારસાજ હય
સનદ તેરી કરે ક્યા મહેશર અયે મેરે મદદગાર

વાહ લીચો— ૨

બાંકા કુસુમ બાન મારે હો પ્યારે
હમારો પ્રાન લે ગયોરે
જરા દેખો મંચ કું કયસી નાર ઠાં ઠરે
પ્રેમોમેં નીકલી હય જાન

હમારો માન હૈ ગયોરે
નહીં આવે નહીં સમજાવે મેરી નંયનોમેં તુંહી સમાય
હમારો માન હૈ ગયોરે

લાજવંતી— ૩

દેદે કોઈ મુજદા ગુલે આશીક્તા દહનકો
આઈ હય બહાર આપહી ગુલઝસ્ત ચમનકો
સર ડાલે હુવે ડાલીથી જાન આગઈ કસમેં
જી ઉઠી હંય કલીયાં ભી કીયે ચાક કફનકો
અબ દેખીએગા ગુન્ચએ ઈમાનકી બહારેં
મુસ્લીમને કીયા યાદ મદીનેકે ચમનમેં
દુશ્મનકે જો હંસનેરો ઝડેહેં ફૂલ દહનકે
વેહ સેહરા મીલા હીન્દકા મરહુમ દુલહનકો

બીહારી— ૪

નહીં ખુશબુ પીતાજી કુછભી ઈન કાગજકે ફૂલોમેં
પુરાની રેશમી રસ્સી હય ઈન સાવનકે ઝુલોમેં
મીલાતે આમ્રકુંજ બાબરૂ વાલોંકી ધુલોમે
મીલાયે ગઈ કે કુછભી નહીં હય ઈન બસુલોમેં
પીતા ધીરે ધીરે પગ ધરના ઈન ફૂલોંકે કાટોસે ડરના
લાજ નહીં હરના સોચ કરના—પીતા ધીરે
ધીરે દેખો દર્પન હમ હેહમન તો યેહ હય કંચન
રૂપ હય વે અપના મત ડરના—પીતા ધીરે ધીરે પગ ધરના

મંજરી— ૫

બડી મુદ્દતસે બૈઠે હુંય રહીમો રામ આંખોમેં
ફરે બીશામ અબ મનમેં નહીં આરામ આંખોમેં
ઇનહી દો ચાર પરદોંમેં તુમારી લાજ રહેતી હય
યેહ પરદે ચાક કર ડાલો કરો કુછ નામ આંખોમેં
યે જો દો કોડીયે બાકી રહીથી જેબમેં સરકી
મીલા આંખે બદલનેકા તુમેહ ઇનામ આંખોમેં

ચંપા— ૬

મંયતો લંડનસે પાવડર મંગાઉંગી
ઉસસે જોબનકી બ્યુટી બનાઉંગી
કોસ મેટીકસે ખાસ મંય બનાઉંગી
(વેટ ગુ સે)
રહે ન કોઈ સ્ટાઈલમેં કસર માય ડીયર
ફીરુંગી રોજ ઇધર ઓર ઉધર માય ડીયર
બોલો બોલો પ્યારે જીયા કયસી બની લેડી
લાઉં ગલેકી એક નેકલીસ અરે હાં હાં-મંય.

ચંપા— ૭

પીલી પડ ગઈ સખીયોંકે ગાલનસે
તુમી મંગાવ સખી ઇંગલીશ ગવનકો
ફેશન બહારકાર નાર સીટના

નજર અટલ અકલ સખીયાં તાન દેકર
દેખાઈ અખીયાં ચતર સુઘડ નાર
પીલી પડ ગઈ

ચં'પા-નેનાજી— ૮

જારે કાને લલા આંખ ન મારરે
હથીયારરે પુરે ઐયારરે
માથેકી ખીડકી એક બંધ હુઈ હય ઉલટ:
તુ ખોલ કીવાડરે
આંખ હય કાલી પંછી પ્રેમકી જખમી
પીંજરેમેં પલકોંકે ડાલરે—જારે

ચં'પા— ૯

મત બીરમા ચલ છલ બલીયાં
ના માર અચનકમેં અખીયાંરે
મેંભી પઢી અંગ્રેજીકી પોથી
ખાઉં પકડકે અંગ્રેજ હલીયા

બીહારી— ૧૦

હો બનવારી કીશ્ન મુરારી ગેરસ પીને વાલે
કરે સહાય અબ ગોબનકી આબ મકે મદીને વાલે
ગાયકા પ્રેમ ભી મુસલીમ સુના કરતાહું
દીનસે સોખાર મુસલમાન બના કરતાહું
ગોમેં બેટા હું પર યે ફર્જ અદા કરતાહું
કાબેવ ઢુંકા મંચ કાશીસે દોઆ કરતાહું

ચંપા— ૧૧

મોરી ફુલી ફુલી જવાનીકી બગીયાં
અબ આએ કોઈ માલી રંગ રસીયાં
કુચ્ચી કુચ્ચી ઉભરી અનારોંકી કલીયાં
જબસે મટકીપે ધરા હો ગરવા
બોહીને પુછા બવોંને નજરસે
કોન હમ દોનોમેં તેજ હય બડકે
એક ગલા કાટે તો એક દીલ છેદે
કહા મેને દોનોં બહાએ લહુ નદીયાં

મંજરી— ૧૨

હમારા એહલે હરમકો સલામ કેહ દેના
હમેશી લેજહો જમ જમકા જામ કેહ દેના
ઉઠાકે જામએ કાબા રહીમકો પહેલે
ઇસે એક હીંદુકાભી રામ રામ કેહ દેના

મંજરી— ૧૩

કીસ તરાહ માધો હમ ઇસ મંઝીલસે હસતે જાઇંગે
દો મુસાફીર તેરે દર્શનકો તરસતે જાઇંગે
શામ આવો ધુપ નીકલે આસુંકી બરખા થમે
સ્વર્ગ તક નયનોકે યેહ બાદલ બરસતે જાઇંગે
બસ ચુકે માટીકે ઘરમેં કૃષ્ણજી અબ આપતક

આપકે બઝમેં તેરે દો ભક્ત બસતે જાઇંગે
કાશકે બાઝારમેં બીકનેકો બેઠી શાસ મેંય
જલ્દ લેકો મોલ મુજસે રત્ન સસ્તે જાઇંગે

કૃષ્ણ— ૧૪

તુજસે રત્નો કેહી કેવલમંય ખરીદારો મેં હું
તુ જહાં એકદ હય મંય ઉન્હી બાજારોંમેં હું
સંજરી જલતી હય ક્યું અમૃત સરોવર મંય લેસ
એવક્ષા ભારત હય ગર મંયતો વફાદારોમેં હું
નર્ક હે સંસાર ચલ ચલ ગુલજારમેં બૈકુંઠકે
ફૂલે એક ચેશીદા અય બુલ બુલ તેરે ખારોમેં હું

શ્રી કૃષ્ણ— ૧૫

કરમ ગતી ટારે નાહી ટરી
લંકામેં ભયે રાવણ રાજા
સોનેકી લંક જલી—કરમ ગતી.
સીતા હરણ મરણ દશરથકો
બનમેં બીપત પડી—કરમ ગતી.
આંખનકો ગયે આપહી બંધ ગયે
બલીકે દ્વારે હરી—કરમ ગતી.
સાધુ સુદામા અતી સંતોષી
ભુખને ભુખી હરી—કરમ ગતી

શૂર શ્યામ કરણ્ સો ભરણી
ખોટી હો યા ખરી—કરમ ગતી.

સહેલીયો— ૧૬

ઉજલા ઉજલા ચહેરા જણ સીંગારકે
જીયા ઝલઝ છલકાતુ પ્યારે—ઉજલા
મુંકો છુપાએ જાતે મોસે રસીયા
કોઈ આજતો મનાલે પલ ભરતો બીહાલે
છુટે હેં હમી જાનકે—ઉજલા

અંક બીજો.

અંજરી— ૧૭

સાખી.

ઊચે મહેલ અટારી બાંધે તું જાને નહી મરના
શ્વાંસાકા તો વીશ્વાસ નહીં ઓર અમર ભરોસા કરના
તું જાને સબ મેરી ધરતી મેરી ઓર ધરતી કહે તુમેરા
રજની પૃથ્વી મેરી કહાં તક અંત હુવા હે સવેરા
કોઈ કંચનકી લંકા લુટાએ ગએ કોઈ ઠાકુરકા
ગવરવ મીટાએ ગએ
કોઈ લાખોં સીકંદર બનાએ ગયે
જીતકે બંડે વીજેકે ઝુકાએ ગએ. બડે છત્રપતી
જો કહાએ ગએ ખાલી હાથ જગતમેં સબ ચારો ભયે

મંજરી— ૧૮

મનકી ચુંદરીયા મેલી ભઈ હડ યમુના ઘોને જાતી
રંગ ઉતર ગયા ચીન ચોલીકા અંજમેં જાય રંભાતી
વસ્ત્ર પસાયે પહેન કે આઈ
ભર સભામેં લાજતી લુંગી ચુંદરીયાકા બેસ
કાશીસે ચોલી મંગાતી.

સહેલીયાં— ૧૯

મારા મોહનજીરે થારે બેગ.ને આજો
કોઈ લાજોરે ગુજરાતી ચુડા તે હાથ
સોહે રૂડા કોઈ ચુડેર લાવજો ઓપ
ઘડાયજો ઝાંઝનીયા ઘડકાય જો
મુજ સંગ નયનીની ગરજ પડે તે મોંઘા
મોતી લાવજો—મારા

સહેલીઓ— ૨૦

મીઠી લહેરે મીઠી લહેરે જોબન સરોવર છલકાય
મારૂં મનડું બહુ હરખાય
અમરત રસ છલકાય અધરથી અમરત રસ છલકાય
મારૂં જોબન ઝોલા ખાય—મીઠી.
પરી રમણી થાય કે તનમાં તાલાવેલી થાય
લુટો લુટો જોબન જાય—મીઠી.

ડ્રોપ.

અંક ત્રીજો.

નેનાજી— ૨૧

નીકલ આવો મેરી પ્યારી જરા આહીસ્તા
આહીસ્તા.
હો નદીયાં પ્રેમકી જારી જરા આહીસ્તા
આહીસ્તા.
મ'ય આંખે ફાડ બયઠા હું તુમારે શુન લજીર જાનાં
નજર લગ જાયેગી કારી જરા આહીસ્તા
આહીસ્તા.

નેનાજી— ૨૨

દડબા ખાલીરે બાપુ મુરગી નીકલ ગઇ મુરગા ઉડકે
આતુરીયા
મ'યને લી લીલામમેં મુરગી એ નીકલા હે મુરગા
પ્રીતમ પ્રેમકી ખતમ ભઇ
શે પાથેકા હય મુરગા—દડબા ખાલીરે
રેસમેં સાડી પાનસો હારા રોતા માથા ટેક
ઘોડીનો વીયર વીન આયા મુરગા નંબર એક—દડવા

મંજરી— ૨૩

માત ભારત ભૂમીનો ભીડભંજન સનાતન રે'ટીયો
તાત ગાંડીવ ગુમાન ગર્વ ગાંજન સુદર્શન રે'ટીયો
આ મુરારી રે'ટીયો
રામ રાચે રે'ટીઓ— માત૦

મન મળ મટાડીને અંતર અજવાળશે
સો સુર સુણાવી જીવન જ્યોતી ઝળકાવશે
વાહ રેંટીઓ રે વાહ રેંટીઓ રે વાહ રેંટીઓ
બ્રહ્માંડ ગાજીયો— માત.
દીન દુખ કાપીને લોક લાજ રાખશે
બરબાદી ટાળીને આબાદી આપશે
વાહ રેંટીઓ રે વાહ રેંટીઓ રે વાહ રેંટીઓ
બ્રહ્માંડ ગાજીયો— માત.

મંજરી— ૨૪

જબ કાયાને જનમ લીયો જગ હંસાય કાયા હોઈ
ફીર જગને છલ કપટ સીખાયા કાયા ચંચલ હોઈ
ચૌદ બરસકી ભઈ અવસ્થા
કાયા મલમલ ધોઇ મદન બરન જશું
દરપન ચમકે દર્શન લે હરટોઈ— જબ.
માત પીતાને હરસે નીકાલી કંથ સેજ પર સોઇ
જન્મ ભયો સંતાનકા ફીર રૂપકી રંગત ખોઈ— જબ.
નેન બદલ ગયે કંથકે
જગ ચર્ચાનેકી અધમોઈ
પ્રથમ રોઇ કાયા મુરખ અંત સમે ભી રોઈ— જબ.

નેનાજી-ચંપા— ૨૫

ચંપા-જરા દેખે તો ચલ કર
નેનાજી-હાં-હાં-હાં સાથ લે લીજે હંટર
ચંપા-હાં-હાં-હાં ગયા રંડી કે ઘર પર
નેનાજી-હાં-હાં-હાં તુમ મરતી હો ઉસપર
ચંપા-બોલોકે ઘરમેં મારૂંગી ઠોંસે
નેનાજી-જુઠ. પીયાર કીયા રામ ભરોસે
ચંપા-જરા મંગવા દો મોટર
નેનાજી-હાં-હાં-હાં ટાયર હો ગયા પંકચર
ચંપા-હાં-હાં-હાં.

સહેલીઓ-ગંગારામ- ૨૬

સ—દો ફૂલ લે લો જાની
ગં—લો બોલી મેરી નાની
સ—લો સોનેકાચે છલ્લા
ગં—કહીં રામ કહીં અલ્લા
યેહ ભૂતનીયોં કા હય મોહલ્લા
સ—લો સીગરેટ કેસ તો આજ
ગં—અચ્છા સત્ય બચન મહારાજ

સહેલી— ૨૭

ફ્રી આના આપી તો સલામજી
ઘર અપના હૈ ગંગારામજી

ગં—હવાલાતમે ભેજ દેના આપજી— પ્રીર.
સ—ખાલી કોઠરીમેં જાવ દીન ધોલે
ગં—જુતે પીટવાના હવલે હવલે
મેરી ચલીયા કે બાલ હય કબલે
મુસલમાનો સલામ હીંદુ ભાઈ રામ રામજી પ્રીર.

મંજરી-લાજવંતી— ૨૮

કભી તો જાગો વોહ સોને વાલો વોહ કીસ અદાસે જગા રહા હય
કહીં સદા શામ મંચ દેતા કહીં અજાં મંચ ખુલા રહા હય
લહુકે એક દુસરે કે પ્યાસે
રહો ન અગ મોમીનો બીરેમન
કહીં વોહ જમ જમ લુટા રહા હય કહીં વોહ ગંગા બહા રહા હય

લાજવંતી—

બહોત દીનાં આબરૂ ગવાંઈ
બહોત હીનોકી હય જગ હસાઈ
બીગડ બેઠો ન અબ તુમારી. વોહ આપ ઈજ્જત ગ..ા રહા હય

મં-ચલે મીલો વકત જારહા હય
રહો ન આપસમેં ભાઈ ભાઈ
કહે ન અગ લાજવંતી આંખે
કુસંપ તુમકો લજા રહા હય

મંજરી— ૨૯

જાગો શૂરાઓ જાગો આમર સમરમાં લાગો
તનના મોહ તમે ત્યાગો— જાગો
તલવારને તીરોથી શત્રુ તણાં શીરોથી
રમજો ભારત કુમારો માતા તમારી તારો
તનના વીરાગી થાઓ આત્મા સમીપ જાઓ
લાંછન તમારા ત્યાગો ભીક્ષા હવે ન માગો

ગંગારામ-સહેલીઓ- ૩૦

જરા ધીરે ધીરે પગ ધરના
ઈસ કુકેં વાલીસે ડરના— જરા
રેશમી જાલી કુકેં મેં ડાલી
મ-મૂછેં છુપાલે ગંગારામ મવાલી
ગં-સત્ય વચન માહરાજ દેદી કલો

મંજરી— ૩૧

ડુબો કર નાવ અપની ઈસ ઘડી ભગવાન બેઠી હું
કીનારે અબ સરોવરકે નીરાશી આન બેઠી હું
રતન ... મેરે મનકા ... બેઠી ... ...
... ... અપનાં યહાં બીરાન બેઠી હું
... ...
મન ... આઈનેકે આગે અજબ હેરાન બેઠી હું

૩૨

નેનાજી-ચંપા-રોડકચંદ-મરોડચંદ—

ને—દેસી જુતે મારો ચાર ચર મેરા હદ દેશતદાર

મરો—દેશનકી હય યે ધીટકાર

ચંપા—નૈના કાની આંખ ન માર

મરો—કાની આંખકો દોડો યારો

ને—મરે હુવે કો ઓર ન મારો

ચંપા—ધક્કે દો જુતે ફટકારો

ને—ટવીનકલ ટવીનકલ નેકલીસ સ્ટાર

હાઉ આઈ વોન્ડર વોટ યુ આર

